Lieta Nr.P129125113/1-0187-13/21

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2014.gada 5.martā

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas tiesnese L.Podoļska rakstveida procesā izskatot lietu /pers. A/, personas kods /personas kods/ (turpmāk - iesniedzējs) sūdzībā par Rīgas Pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes (turpmāk - iestāde) 2013.gada 10.oktobra lēmumu Nr.10/510035934/2131,

konstatēja

2013.gada 26.augustā Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes inspektors V.Grodņa sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu-paziņojumu Nr.510035934 par to, ka transportlīdzeklis /TL marka/ /numurs/ novietots stāvēšanai pie Stacijas laukuma 2, pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu 136.2.punktā noteiktās prasības. Pamatojoties uz Latvijas APK 149.^{10}panta piektās daļas 4.punktu, transportlīdzekļa vadītājam uzlikts naudas sods Ls 30 (lietas 21.lapa). Minēto protokolu-paziņojumu /pers. A/ ir pārsūdzējis.

Ar iestādes 2013.gada 10.oktobra lēmumu Nr.10/510035934/2131 2013.gada 26.augusta protokols-paziņojums par administratīvā soda piemērošanu Nr.510035934 atstāts negrozīts (lietas 19.lapa).

2013.gada 31.oktobrī Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā saņemta iesniedzēja sūdzība.

Iesniedzēja sūdzībā norādīts, ka iestādes lēmumam Nr.10/510035934/2131 nepiekrīt un pārsūdz to pilnā apmērā šādu apsvērumu dēļ. Lēmumā nav ņemti vērā iesniedzēja 2013.gada 26.septembra sūdzībā minētie argumenti, ka ar Administratīvās rajona tiesas 2013.gada 22.jūlija lēmumu (turpmāk - lēmums par pagaidu noregulējumu) nolemts apmierināt lūgumu par pagaidu aizsardzības piemērošanu lietā un apturēt 842.papildzīmes ,,Tikai AS ,,Rīgas Taksometru parks" autotransportam" darbību Stacijas laukumā. Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 199.pantu lēmumu par pagaidu noregulējumu izpilda nekavējoties tādā kārtībā, kāda noteikta tiesas sprieduma izpildīšanai. No lēmuma par pagaidu noregulējumu paustajiem secinājumiem izriet, ka iesniedzējam bija tādas pašas tiesības novietot transporta līdzekli stāvēšanai pie Stacijas laukuma kā jebkurai citai personai. Tādējādi, ja SIA „Linstow" un AS ,,Rīgas Taksometru parks" izpildītu lēmumu par pagaidu noregulējumu un novērstu automātiskās barjeras, tad Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes inspektoram nebūtu pamata sastādīt administratīvo pārkāpuma protokolu-paziņojumu Nr.510035934. Apstāklis, ka automātiskās barjeras liedza iesniedzējam piekļuvi Stacijas laukumam, nevar būt pamats, lai pieņemtu viņam nelabvēlīgu administratīvu aktu, proti, administratīvā pārkāpuma protokolu -paziņojumu Nr.510035934 un uzlikt naudas sodu 30 (trīsdesmit) latu apmērā. Ņemot vēra minēto**,** lūdz atcelt iestādes 2013.gada 10.oktobra lēmumu Nr. 10/510035934/2131 un izbeigt lietu (lietas 5.-6. lapa).

Ar 2013.gada 4.novembra Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas tiesneses lēmumu pieņemta iesniedzēja sūdzība. Līdz tiesas noteiktajam termiņam - 2013.gada 4.decembrim no lietas dalībniekiem nav saņemti lūgumi izskatīt lietu tiesas sēdē, nav pieteikts noraidījums tiesnesim, nav saņemti lietas dalībnieku paskaidrojumi vai lūgumi.

Administratīvā pārkāpuma lietā pieņemtā lēmuma pārsūdzēšanas un sūdzību izskatīšanas kārtību rajona (pilsētas) tiesā regulē Latvijas APK normas un tieši divdesmit trešā „a" nodaļa.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{6}panta septīto daļu tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, izlemj šādus jautājumus:

1) vai ir noticis administratīvais pārkāpums;

2) vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā;

3) vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu;

4) vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību;

5) kāds administratīvais sods piemērojams personai;

6) vai apmierināms pieteikums par zaudējumu atlīdzību, kam par labu un kādā apmērā tas piedzenams;

7) kā rīkoties ar lietiskajiem pierādījumiem un citām administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā izņemtajām lietām, mantām un

piemēroto garantijas naudu.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 4.punktu ceļu satiksmes dalībniekiem jāizpilda šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus[..], kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

Ceļu satiksmes noteikumu 136.2.punktā noteikts, ka aizliegts stāvēt citās vietās, kur stāvošs transportlīdzeklis var neļaut braukt (iebraukt vai izbraukt) citiem transportlīdzekļiem vai traucē gājēju pārvietošanos.

Latvijas APK 149.^{10}panta piektās daļas 4.punkts (spēkā no 29.05.2013. līdz 31.08.2013.) nosaka, ka par stāvēšanu vietās, kur transportlīdzeklis var neļaut braukt (iebraukt vai izbraukt) citiem transportlīdzekļiem vai traucē gājēju pārvietošanos uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam trīsdesmit latu apmērā. Savukārt Latvijas APK 149.^{10}panta piektās daļas 4.punktā(spēkā no 01.01.2014.) noteikts, ka par stāvēšanu vietās, kur transportlīdzeklis var neļaut braukt (iebraukt vai izbraukt) citiem transportlīdzekļiem vai traucē gājēju pārvietošanos uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam četrdesmit *euro* apmērā.

Izvērtējot sūdzībā norādītos argumentus, iestādes 2013.gada 10.oktobra lēmuma Nr.10/510035934/2131 pamatojumu, tiesnese atzīst, ka iestāde ir pareizi novērtējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus. Tiesnese iestādes pamatojumu atzīst par pareizu un pietiekamu, tāpēc saskaņā ar Latvijas APK 289.^{13}panta trešo daļu pievienojas iestādes motivācijai un to neatkārto. Tāpat tiesnese iepazīstoties ar lietas materiāliem, nekonstatēprocesuālo tiesību normu, kas regulē administratīvās pārkāpuma lietas lietvedību un izskatīšanas kārtību pārkāpumus, kas būtu par pamatu minētā iestādes lēmuma atcelšanai.

Atbilstoši Latvijas APK 243.panta pirmās daļas noteikumiem, pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Latvijas APK 243.panta piektā daļa nosaka, ka administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. Tāpat atbilstoši minētā panta astotajai daļai, to, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā. Turklāt saskaņā ar Latvijas APK 243.panta 11.daļu ziņas vai fakti, ko kompetentās iestādes amatpersonas ieguvušas, īstenojot šīs iestādes darbību regulējošajā likumā noteiktās pilnvaras, ir pieļaujami kā pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietvedībā, ja šīs ziņas vai faktus iespējams pārbaudīt administratīvā pārkāpuma lietvedības ietvaros.

Latvijas APK 243.^{1}pants paredz šādus pierādīšanas līdzekļus: 1) pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi; 2) personu liecības; 3) eksperta atzinums; 4) kompetentās institūcijas atzinums; 5) dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā; 6) elektroniskie pierādījumi; 7) procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem; 8) lietiskie pierādījumi.

Saskaņā ar Latvijas APK 244.pantu institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Tiesnese atzīst, ka neskatoties uz to, ka ar Administratīvās rajona tiesas 2013.gada 22.jūlija lēmumu apturēta 842.papildzīmes darbība Stacijas laukumā, no lietā iegūtajiem pierādījumiem, proti inspektora V.Grodņa ziņojuma (lietas 20.lapa), fotogrāfijām (lietas 22, 23.lapa) redzams, ka iesniedzējs novietojis savu automašīnu vietā, kur tā var neļaut braukt citiem transportlīdzekļiem, jo transportlīdzeklis nav novietots 532.zīmes „Stāvvieta" darbības teritorijā, bet pie Stacijas laukuma 2, proti, pie iebrauktuves Stacijas laukuma autostāvvietā. Līdz ar to iesniedzējs ir pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumu 136.2.punktu, par ko atbildība paredzēta Latvijas APK 149.^{10}panta piektās daļas 4.punktā.

Tāpat iestāde savā lēmumā ir izvērtējusi iesniedzējam uzliktā soda mēra pamatotību un samērīgumu izdarītajam administratīvajam pārkāpumam, ko tiesnese atzīst par atbilstošu administratīvā soda mērķim un nesaskata iespēju iesniedzēja atbrīvošanai no administratīvās atbildības. Taču ievērojot Latvijas APK 8.panta otro daļu, ka aktiem, kas mīkstina atbildību par administratīvajiem pārkāpumiem vai atbrīvo no tās, ir atpakaļejošs spēks, tas ir, tie attiecas arī uz pārkāpumiem, kas izdarīti pirms šo aktu izdošanas, tiesnese konstatē, ka iesniedzējam noteiktais sods Ls 30 apmērā, pēc pārveides uz *euro* atbilstoši *Euro* ieviešanas kārtības likuma 6.pantam, kas ir 42 *euro* un 69 centi (1 lats=0,702804 *euro*) ir nelabvēlīgāks par spēkā esošo Latvijas APK 149.^{10}panta piektās daļas 4.punkta sankcijā paredzēto sodu 40 *euro* apmērā. Līdz ar to tiesa uzskata par nepieciešamu iesniedzējam noteikto sodu grozīt ievērot norādītās likuma prasības.

Atbilstoši Latvijas APK 289.^{12}panta otro daļu, rajona (pilsētas) tiesa, izskatot sūdzību vai protestu administratīvā pārkāpuma lietā, taisa vienu no šādiem spriedumiem:

1) atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību vai protestu noraida;

2) atceļ lēmumu un izbeidz lietu;

3) atceļ lēmumu un taisa spriedumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, un uzliek sodu;

4) groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Pie šādiem apstākļiem tiesnese atzīst, ka iestādes 2013.gada 10.oktobra lēmums Nr.10/510035934/2131 grozāms daļā par iesniedzējam noteikto soda mēru.

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Latvijas APK 1.pantu, 7.pantu, 8.pantu, 9.pantu, 238.pantu, 243.pantu, 243.^{1}pantu, 244.pantu, 289.^{6}pantu, 289.^{12}panta otrās daļas 4.punktu, 289.^{13}pantu, 289.^{17}pantu, 289.^{18}pantu, tiesnese

nosprieda

grozīt Rīgas Pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes 2013.gada 10.oktobra lēmumu Nr.10/510035934/2131 daļā par /pers. A/, personas kods /personas kods/, noteikto soda mēru.

Noteikt /pers.A/, personas kods /personas kods/, sodu EUR 40 (četrdesmit *euro*) apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) darba dienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas Rīgas apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese L.Podoļska